

« zurück blättern vor »

GLIF subst. m., ab 1685; ‘flacher, meist schläger Einschnitt von Fenster oder Türleibungen, der in dicken Mauern geschaffen wird, um den Durchgang zu verbreitern oder mehr Licht hereinzulassen’ – ‘płaskie, przeważnie skośne ścięcie ościeży okiennych lub drzwiowych wykonane w grubych murach w celu poszerzenia przejścia lub uzyskania większego dopływu światła’: 1683–1686 SolGeom II 106, SP17 *Instrumentu Ciesle y Mularze używają do węglow, y Glifow*. ◦ vor 1808 Mag.Mskr., L *Glif u mularzow, ukosność muru przy oknach dla światła, lub przy drzwiach dla przeźrzeszego wéyścia*. ◦ (1843–1846) 1885–1887 Baliń.M.Polska II 65, DOR *Okno bliźnie u szczytu i główne są bez kamiennych glifów ostrołukiem zamknięte*. ◦ 1948 Lorentz Natol. 126, DOR *Płyciny prostokątne lub kwadratowe na ścianach lub glifach otworów okiennych i wejściowych powtarzają się w architekturze klasycznej i pseudoklasycznej bardzo często*. – L (zan.), SWIL (ar.), SW, LSP, DOR (archit.). ◊ **Etym:** nhd. *Gleif* subst. m., ‘Schrägung, besonders die abgeschrägte Wandung bei Fensteröffnungen und Türen’, GRI.

« zurück blättern vor »